

Sitges: quan l'economia no dona gaires maldecaps

Les preocupacions sobre temes polítics i socials van protagonitzar la Reunió Cercle d'Economia dels dies 10 i 11 a Sitges. Amb unes perspectives econòmiques moderadament optimistes a nivell mundial, els ponents van centrar l'atenció sobre la immigració, les llengües o els nacionalismes.

Si les reunions del Cercle d'Economia són un bon lloc per a mesurar la temperatura ambient dels sectors capdavanters de l'empresariat català, el balanç de la reunió dels dies 10 i 11 de novembre a Sitges (Garraf) porta a conclusions contradictòries. Des del punt de vista econòmic, els experts participants no van mostrar-se gaire preocupats per la marxa de l'economia, malgrat la incertesa sobre el preu del petroli i la possibilitat que, tard o d'hora, els Estats Units facin el seu famós "aterratge suau" (*soft landing*). Els polítics de tots colors també van llançar un missatge positiu. Tant Jordi Pujol com Pere Solbes, José Maria Aznar o Josep Piqué, per ordre d'aparició.

En canvi, les discussions de Sitges van posar en evidència preocupacions de caràcter social, cultural i polític. Jordi Pujol va posar el dit a la nafra en la qüestió de la immigració, dient veritats polèmiques en veu alta: "encara no tenim les coses clares", "els empresaris són partidaris de la immigració, perquè provoca riquesa", "cal recordar als immigrants que tenen deures, a part de drets, perquè nosaltres també tenim dret a conservar el país tal com és". El debat entre el comissari Solbes i l'economista nord-americà Rudiger Dornbusch va mostrar el més cruel contrast entre la complexitat de la vella Europa, de vegades ineficàcia, i la simplicitat dels Estats Units, de

Jordi Pujol, al costat del president del Cercle d'Economia, Salvador Gabarró, el 10 de novembre a Sitges.

vegades eficaç, a l'hora d'afrontar la cosa pública. I José María Aznar, còmode, va llançar arengues ("podem ser molt més ambiciosos") davant d'un auditori ben predisposat, sense amagar ni una de les seves fòbies: "avancem cap a un món en què retrocedeixen les nacions amb compartiments estancs", "hem d'utilitzar l'espanyol, sigui o no la nostra llengua materna", "hi ha riscos de fragmentació del mercat interior espanyol", etc.

Així, es va notar més del compte la presència o l'absència dels polítics durant la reunió. El congrés de Convergència Democràtica se celebrava al mateix temps i per això, o pels motius que siguin, les absències més notòries eren les dels convergents. Divendres, dia 10, només van fer-hi acte de presència Jordi Pujol, que va inaugurar les sessions, i els excedents Miquel Roca i Macià Alavedra, entre el públic. La participació de gent d'Unió (divendres hi eren Josep Sánchez Llibre i Ignasi Farreres) també va ser discreta. Els socialistes van ser els més fidels a la tradició i, a part de Solbes i Solana, que hi eren com a ponents, la reunió del Cercle d'Economia va atraure Pasqual Maragall, Narcís Serra, Josep Borrell i els economistes i empresaris del seu entorn. La campanada de veritat la va donar el Partit Popular amb el desembarcament

més nombrós, gairebé exagerat, que es recorda en les dinou reunions que s'han fet des de la fundació del Cercle. Aznar, Piqué, Birulés, Montoro (faltava Rato), per part del govern espanyol, més els seus soferts col·legues del PP de Catalunya (Fernández Díaz, Lacalle, etc.), tots eren a Sitges i contrastaven amb l'absència eloqüent de consellers del govern català.

Jordi Fortuny